El Cul del Pou | | Actualitzat el 16/11/2017 a les 11:04

Més Plató i menys Prozac

DES DEL DIVAN. PEL DOCTOR LACETÃ€

Aquesta frase, que per cert encara que sembli mentida ja li anava bé a la industria que comercialitzava el Prozac , ja sabeu: «És bo que parlin de mi encara que en parlin malament», ens serveix per, parodiant-la, parlar de més filosofia i menys judicialització de la vida quotidiana. Fa anys, a Manresa impartia classes de Filosofia, a l'Insti, només n'hi havia un, com a catedràtic, llavors eren catedràtics, conegut com el "Foques", si en plural, a causa d'un bigoti llarg, blanc i molsut, que adornava la seva cara i cobria un ampli sotanas. Una persona que no aixecava la veu, meticulós, un gran professor de filosofia amb alumnes adolescents més interessats en els seu temes que a investigar i conversar envers el sentit de la vida. El Sr Rosal, es deia així , era un home culte, amant de l'òpera, bon conversador i que intentava aplicar el principi de la raó i dels sil·logismes en la seva vida diària. La seva frase preferida, per intentar posar ordre, era «no sean ustedes caballos», en castellà i de vostè, tot d'acord a l'època.

Aquesta asseveració sempre m'ha ballat el cap perquè de fet sempre ho aplicava en situacions en què el alumnes estaven esvalotats i actuaven com a adolescents producte de les pròpies alteracions i pujades i baixades hormonals. Em deixava pensant: ser cavall, deu ser bo o dolent? El cavall, en moltes al·legories filosòfiques, representa l'impuls; en la del carro, de Plató, conduit per 2 cavalls, l'impuls té 2 vessants, una de les bèsties té una tendència més racional de les passions, inclou una justa indignació, i l'altre bestiola és relaciona més amb les passions no racionals, amb les baixes passions primàries (en llenguatge moralista). De tota manera el Sr. Foques es referia a l'estultícia del cavall, sí estultícia, encara que avui dia algunes persones creuen que quan hi parlen o xiuxiuegen als cavalls, aquets ens entenen. El cavall, un animal que tot el que fa és defugir el patiment o qualsevol molèstia per mínima que sigui, i que si no fos per la protecció humana , els depredadors l'haurien fet desaparèixer com a espècie.

Qui mana el carro, l'auriga, de les nostres vides? En els sil·logismes que han de presidir els nostres pensaments, quina és la premissa principal? La racionalitat o l'impuls en un intel·lecte suposem superior al del cavall; un diàleg interessant que, avui dia i massa tard , m'agradaria mantenir amb el Sr. Rosal.